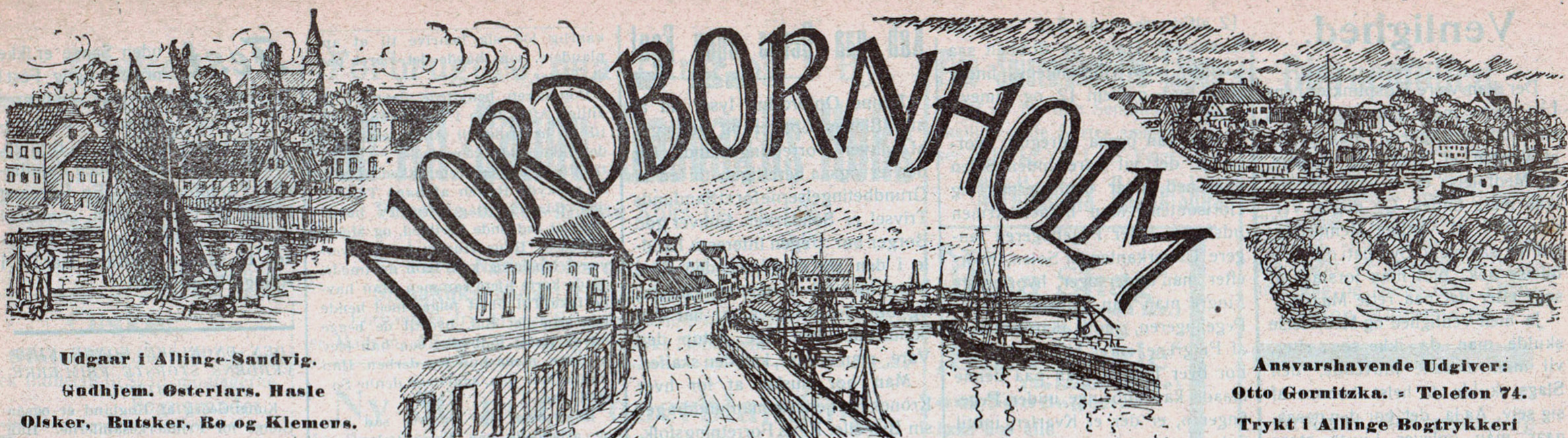

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Gudhjem. Østerlars. Hasle

Ølsker. Butsker. Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:

Otto Gornitzka. - Telefon 74.

Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 276

Alm Annoncer 10 Øre pr. mm, efterl. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - - 6 Ø.

Fredag den 25. November

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1932

Overlærer N. A. Holm

forlader nu Allinge Borgerskole, efter at have virket der i 46 Aar; thi allerede 1886 blev Overlæreren ansat som Lærer i sin Fødeby. Det er mange Aar — og mange Børn har i dette Tidsrum faaet deres Aandsevner formet under Hr. Holms Paavirkning, — i flere Familier endda i tre Slægtled. — Det er en sjelden lang og lykkelig Arbejdstid, der har været Overlæreren beskaaret; Aar efter Aar har han kunnet røgte sin Skolegerning til alles Tilfredshed og med et sjelden godt Helbred. — Trods Alderen føler Overlæreren sig endnu i fuld Vigør, og fratræder kun af Hensyn til Aldersgrænsen.

Der vil blive talt mange smukke Ord ved Afskedsfesten i Morgen, og vi vil ikke foregribe Begivenhedernes Gang, men blot anføre, at Overlæreren i dette lange Tidsrum har været i høj Grad afholdt af saavel Lærere som Elever, altid retfærdig og forstaaende, og forhenværende Elever mindes hans Lærergerning med Taknemlighed.

Vil man fremhæve nogle af hans bedste Egenskaber, skrev Lærer H. P. Koefoed i Anledning af Overlæreren 25 Aars Jubilæum, maa det blive hans minutøse Pligtfølelse og gennemførte Redelighed og Ærlighed i alle Livets Forhold, hans Ubestikkelighed og absolute Fastholden ved, hvad han ansaa for Ret.

Det er naturligt, at en Mand med disse Egenskaber er blevet stærkt benyttet i det offentlige Liv. Ung af Aar fik han Sæde i Ligningskommissionen; og i Bestyrelsen for Haandværkerforeningen, hvor han begge Steder nedlagde et godt Arbejde.

Fra 1900—1906 sad han i Byraadet og udførte bl. a. et meget brydsomt Arbejde som Formand i Fattigudvalget.

Efter Toldkontrollør Christensen blev Overlærer Holm udnævnt til kongevalgt Borgmester i sin Fødeby.

Med vanlig Energi tog han fat. I denne Periode udvidedes Allinge Havn, og da Borgmesteren var Havneudvalgets Formand, blev der lagt stærkt Beslag paa hans Tid og Kræfter — for stærkt — thi

Overlæreren havde jo samtidig sin Undervisning og alt det øvrige Arbejde at passe.

I Marts 1926 overtog Overlæreren Retræteposten som Kirkeværge, og de foretagne Reguleringer og Forbedringer skyldes hans ihærdige Arbejde.

Ogsaa som Medlem og Næstformand for Menighedsraadet har Hr. N. A. Holm virket siden 1912, hvorfor Menighedsraadet og en Kreds af Byens Borgere i Morgen ønsker at vise deres Erkendtlighed, og vi tror at være i Overensstemmelse med Befolkningens Ønsker, naar vi bringer Overlæreren Byens Tak for godt udført Arbejde gennem 46 Aar.

En Paradisø i Østersøen.

—o—

Christiansø set med udenlandske Brillor.

G. Leistikow skr. i Berl. Tageblatt:

Naar man vil spise friske Figner eller sidde under Lavrbærtræer, plejer man at rejse sydpaa. Jeg er nu rejst nordpaa, 20 Timer med Tog, Skib, Automobil og Motorbaad. Jeg sidder i en terrasseagtig anlagt Have med Stenmure og et frit Udsyn over en Sø, der er blaa som Middelhavet. Foran mig staar der en grøn, irret Skaal med friske Figner saa store som Pærer. Tidligt i Morges er de plukket 10 Skridt herfra. Bagved mig er Mørbærtræernes Frugter allerede sorte og modne — ogsaa Druerne paa Muren er helt blaa og kan snart plukkes. Mørbærtræet ved Siden af mig er ganske vist ikke ret stort, dog, det vokser og trives her gennem flere Slægtled og synes at befinde sig yderst vel.

Hvor blomstrer alt dette?

— Paa en lille 22 Hektar stor Klippeø midt i Østersøen mellem Bornholm og Sverige, paa den 55 Grad nordlig Bredde — omtrent samme Grad som Memel.

I Aaret 1684 erfarede Kong Kristian V. at Sverige paatænkte at anlægge en Fæstning paa de fire ubeboede Øer i Østersøen „Ærteholmene“. — Saa hejstes da det danske Flag derude, og den største Ø fik Navnet Christiansø.

At anlægge en Fæstning herude var ikke let. Der var kun Klipper, Sten og Skær og ellers intet. Alt maatte tilføres: Træ, Levnedsmidler, Materiale, ja selv den Jord, der nu udgør Have og Eng, blev transporteret derhen med Skib.

Nu ligger der hvidt og gult-kalkede Huse med røde Teglstens tage paa Øen; foran dem findes der skyggefulde Ege og Kastanje-træer. Idyl ved Idyl! I Klippekløfter ligger lave bornholmske Huse med indmurede Damme og solfyldte Haver.

Da jeg gik i Land og søgte hen til Øens eneste Pensionat, blev jeg af Værtinden hilst med de Ord: „Maler De eller skriver De?“ — Var jeg ikke Maler eller Forfatter, mente hun, vilde jeg ikke komme til Christiansø.

I Sandhed, denne Ø er et Paradis for Malere. En saadæn Mangfoldighed af Motiver, Belysningsnuancer, af Landskaber gemmer vel ingen anden Plet af den Størrelse. Næppe nogen dansk Maler er gaaet forbi disse Orgier af Farver, Stemninger og Toner. For mange blev Christiansø et fast Punkt i Udviklingen. Men ogsaa fremmede Kunstnere fandt Vejen hertil.

— Ogsaa paa anden Maade er Øen et Paradis. — I umiddelbar Nærhed findes Østersøens rigeste Fiskegrund. Laks om Vinteren, Sild om Sommeren og Flynder og mange andre Slags hele Aaret. — Vinteren over ligger et halvt Hundrede eller flere svenske og tyske Fiskerbaade i Havnen. — Det er ikke Havet, men Afsælningsmulighederne, der sætter Grænsen for Fiskernes Fortjenstmuligheder. — Af Øens 125 Beboere er de fire Femtedele Fiskere.

Men Grænsen for Fortjenestens Størrelse ligger trods Krisen dog saa højt, at Forholdene stadig maa kaldes paradisiske. Hundrede Kroners Nettofortjeneste er det mindste en Christiansøfisker regner med — ingen ringe Indtægt for den, der hovedsagelig henter sin daglige Føde op fra Havet, og selv har Kartofler og Grøntsager og et Hønsehold, som aarlig indbringer sine halvandet Hundrede Kroner, og hvis Skatter ialt beløber sig til 2 pCt. af Nettoindtægten.

Ogsaa for Skatteydere er det et Paradis. Da Øen ikke udgør nogen Kommune, betales der kun Skat til Staten, og den er meget lav i Danmark. Til Gengæld har Befolkningen ingen Bestemmelsesret. Marineministeriet bestemmer, naar der skal flages paa Øen, i hvert Fald i Teorien. I Praksis staar Fyrmesteren for det, han er Statholder, Toldinspektør, Direktør for Radiostationen, Politibetjent, Civilstands Embedsmand, Finansdirektør og Leder af Redningsstationen. Det hele foregaar saa gnidningsløst, som det kun kan i et Land, hvor selv Embedsmændene anser sig for almindelig dodelige og nærer den mærkelige Opfattelse, at de er til for Almenheden. Har man et Ønske, snakker man lidt med Øvrigheden, saa findes der nok paa Raad.

Paa Øen findes ingen Kapitalister, men heller ingen Proletarer. Det sætter sit Præg. Man tiltaler alle paa samme Maade. Kommer der en fremmed Fisker, sidder han ved samme Bord som den Minister, der har taget sig et Par Dages Orlog.

Kommer der en Admiral for at

inspicere, kan man om Aftenen se ham og hans Stab paa „Maanen“ — Forsamlingslokalet — sammen med Befolkningen svinge Fiskerpigerne.

Kino har man ikke paa Øen, Kafeer og Knejer heller ikke. — Men Bal holder man. Er der En, der vil spendere, gaar man til Fyrmesteren og lejer „Maanen“. Det koster 3 Kr. Saa bestiller han i Butiken to Dusin Øller paa Flasker og fire Dusin Citronlemonade. Han kan godt bestille mere Øl, men Frk. Koch udleverer ikke mere — hun skal ikke have noget af Drikkeri.

Ungdommen kundgør, at Dansen begynder Kl. 8, og alle er naturligvis indbudt. Wilhelm spiller alle de gamle Danse paa Harmonikaen, og naar han er træt, saa er det Slut. Saa spadserer man endnu rundt om Øen i Grupper eller to og to. Ingen har Gadedørnsnøgle, thi laaste Døre kendes ikke paa hele Øen.

Protektion.

Af Chr. H. Dam.

—o—

Karl Madsen og Axel Frank var Venner fra Barndommen af. De havde fulgtes ad gennem de forskellige Skoleklasser, de havde staaet i Lære paa det samme Kontor, og de havde begge efter udstaaet Læretid faaet Plads i et Forsikringselskab; men saa havde Axel en Dag villet forsøge noget nyt. Han havde sagt sin Stilling op og var gaaet ind i et Vekslererfirma, hvis Chef havde lovet ham Guld og grønne Skove.

Til at begynde med saa det ogsaa ud til, at han havde vundet det store Lod. Han tjente mindst fire Gange saa meget som Karl, der forblev i den lille Stilling; men hans Udgifter var heller ikke smaa. En skønne Dag ramlede imidlertid hele Herligheden, Vekslereren kom under Laas og Slaa i et Pær Aar, og Axel stod uden Arbejde.

Til at begynde med mente han, at han nemt kunde faa en Stilling, men det viste sig, at han tog fejl. Han gik fra den ene Bekendt til den anden; men ingen kunde hjælpe ham. I et helt Aar søgte han forgæves Arbejde — og Karl hjalp ham troligt og forstrakte ham ogsaa med Penge, men lige meget hjalp det.

— Det bliver ikke til noget, Karl, sagde Axel en Dag, da han var særlig mismodig. Jeg kan ligesaa godt hoppe i Havnen.

— Nej, lad være med det. Jeg har en god Ide. Ser du, jeg er jo Medlem af Borgerpartiets Bestyrelse. Foreningens Formand er Budformand paa Rigsdagen. Han maa kunne skaffe dig en Plads som Bud eller andet.

— Ja, naar du tror det.

— Nu giver jeg dig en Anbefalingsskrivelse med til ham.

Axel fik Anbefalingsskrivelsen og gik til Budformanden, som tog meget venligt imod ham.

— Naa, De er en Ven af Madsen, sagde han. Ja, jeg vilde gerne hjælpe Dem, men jeg kan ikke. — Vi har en hel Arme af Folk, som skal have Stilling her, hvis der bliver en ledig.

— Kan De ikke anbefale mig til en eller anden her eller i Ministeriet? spurgte Axel, saaledes som Karl havde forklaret ham det. Protektion er det eneste, som kan hjælpe, havde han sagt.

— Jo, siden De er Madsens Ven, skal jeg gøre det, svarede Budformanden. Jeg har en Ven i Borgerpartiets Repræsentantskab, som er Assistent i Landbrugsmi-

ministeriet. Ham kan De gaa til.

Axel gik til Assistenten og gav ham Anbefalingen.

— Det er jo haabløst, erklærede Assistenten, her er overfyldt. Min egen Broder kunde jeg ikke skaffe en Stilling. Men jeg kan, siden De er Budformandens Ven, give Dem en Anbefaling til Kontorchefen i Socialministeriet, som er min gode Ven i Borgerpartiets Byråds-

gruppe. Kontorchefen var en flink Mand, men kunde heller ikke gøre noget. — Overfyldt, sagde han og slog ud med Haanden. Men jeg kan give Dem en Anbefaling til Folketingsmand Lind, — en god Ven af mig.

Axel gik til Folketingsmanden. — De er den sjette i Dag, svarede denne, De andre har jeg afvist; men da min Ven, Kontorchefen anbefaler Dem, vil jeg gøre en Undtagelse og anbefale Dem til Handelsministeren.

— Naa, sagde Handelsministeren, da Axel kom ind til ham. — De kommer fra Lind. Han ved jo godt, at jeg ikke kan hjælpe Dem. Jeg vilde gerne, men hvad skal jeg gøre? Kan De sige mig det.

Axel tænkte sig et Øjeblik om.

— Ja, sagde han, kan Ministeren ikke give mig en Anbefaling til Budformanden i Rigsdagen — Der er maaske en Plads.

— Siden De er min Partifælle og Linds Ven, skal jeg gøre det, svarede Ministeren, men sig det ikke til nogen.

Axel gav Budformanden Ministerens Skrivelse. — Den brave Mand læste den en Gang, to Gange, saa rev han sig i Haaret.

— Du milde Himmel, udbrød han. Ministeren skriver til mig, at jeg skal skaffe Dem en Stilling, Ministeren vilde sætte Pris paa det. Ministeren kalder mig „Kære“ — et Øjeblik.

Budformanden blev et Øjeblik borte, to Øjeblikke, men endelig kom han.

— Ja saa kan De begynde her i Morgen. — Ministeren Deres Ven, det maa jeg bøje mig for.

Venlighed.

—0—

Der kan være Tidspunkter i ens Liv, hvor man gaar og længes efter lidt Venlighed. Man synes, at Verden er haard og ufølsom, og Medfølelse er en Vare, der slet ikke mere findes. Og dog er Verden fuld af venlige Mennesker; der er saamænd Sympati og Medfølelse nok, blot man forstaar at søge efter det paa rette Maade.

Ja men Venlighed og Medfølelse skulde man da ikke søge efter, vil man maaske indvende, den Slags skulde da helst komme af sig selv. Aa ja, det gør den ogsaa, naar man oplever Livets store Tragedier. Da bliver der ødslet med Venlighed; men det er, som den ikke rigtig naar ind til os, vi er saa fordybede i Sorgen, at vi først senere opdager, hvor godt al Medfølelsen gjorde os.

Men der er mange mindre alvorlige Lejligheder, hvor vi bare gaar rundt og synes, at der er ingen, der rigtig bryder sig om os, vor Lod er den sværeste, kort sagt, vi har en forfærdelig Medlidenhed med os selv, og hele den øvrige Verden er aldeles ufølsom. Og ved saadan en Lejlighed er det, at man selv maa strænge sig an, hvis man vil finde den Venlighed, man savner.

Det er nemlig saa mærkeligt, at hvis man rigtig har ondt af sig selv, er der ingen andre, der har det. Det er maaske haardt, men saadan er det nu engang. Ønsker man Medfølelse, maa man selv føle med andre, tænke paa andre, saa først finder man den Venlighed, man længes efter. Lad være med at have ondt af dig selv, men find andre, du kan have Medfølelse med. Husk, der er altid nogen, der har det værre end du selv.

Hvorfor er det nu saadan? Ja, er det egentlig saa underligt? — Bliver man ikke selv ked af de Mennesker, der altid beklager sig, hvorimod man i sit stille Sind beundrer dem, der modigt tager Kampen op og tappert og med godt Humør møder Livets Tilskikkelser. Og naar man selv føler det saadan, hvorfor skulde andre saa ikke have det paa samme Maade. I Stedet for at lade sig synke dybere i Fortvivlelsens Sump, er det godt at se efter, om der ikke er en, der er endnu længere nede, og give denne Stakkel en hjælpende Haand. Mens man hjælper de andre, vil man nemlig som Regel opdage, at man helt har glemt sin egen Bedrøvelse.

Uret som Kompas

—0—

Da en fransk Videnskabsmand engang spurgte en Amerikaner, hvor Nord var, tog Amerikaneren et Ur op af Lommen, saa paa det og viste øjeblikkelig, hvor Nord var. Franskmanden spurgte ham da, om han havde Kompas i Uret.

— Alle Lommeure, sagde Amerikaneren, er Kompas. Derefter forklarede han, hvorledes det hænger sammen med den Sag:

Vender man Uret saaledes, at Timeviseren peger mod Solen, saa har man Syd mellem Viseren og Tallet 12. Antag f. Eks. at Klokken er 4; lad da Timeviseren, der staar paa Tallet 4, pege mod Solen. Tallet 2 paa Uret viser da, hvor Syd er.

Forklaringen er ligetil. Solen gaar Horisonten rundt i 24 Timer. Urskiven er imidlertid inddelt i 2 Timer, var den inddelt i 24 Timer, og man da lod Timeviseren pege mod Solen, vilde Tallet

12 altid pege mod Syd. Men da Urskivens Timer er dobbelt saa „lange“ som Horisontens, finder man Syd mellem 12 og Timeviseren.

Man kan ogsaa udregne, hvorlænge det vil vare inden Solen gaar ned, naar den nærmer sig Horisonten. Man holder Armen udstrakt, lader Pegefingern tænge Underkanten af Solen, hvorefter man undersøger, hvormange Fingre man kan anbringe under Pegefingern, indtil den understes af Fingrene rører Horisonten. — For hver Finger, man paa denne Maade kan anbringe under Pegefingern, er der et Kvarter, indtil Solen gaar ned.

Fra Uge til Uge.

—0—

I Dag fylder

pensioneret Overbaadsmand Jul. Christensen, Allinge, 70 Aar.

Andespil

afholdes af Gymnastikforeningen førstkommande Søndag Kl. 4. — Lørdag den 3. Decbr. spiller Olsker Husmandsf. Syforening i Forsamlingshuset. — Se Annoncen.

Biografen

har paa Søndag tre udmærkede Film paa Programmet, hvoraf vi særlig fremhæver Prærie-Telegraf, en Wild-West Film i 6 Akter, som nok skal trække fuldt Hus. — En Film fuld af Spænding og storslaaede Naturbilleder, hvori medvirker ikke mindre end 450 Indianere. For at forhindre altfor stor Trængsel, bedes Børnene benytte første Forestilling.

Sølvbryllup

kan Torsdag d. 1. December fejres af Købmand O. C. Tranberg og Hustru, Hasle.

Tysklands største Isbryder bygges for Tiden paa Oderwerke ved Stettin. Med sine 2250 Hestekræfter bliver det Tysklands største, 52 m lang og 13,5 m bred. Isbryderen skal være færdig senest Oktober 1933 og faar meget stor Aktionsradius. Den har Plads til meget mere Kul, end den selv forbruger, og kan saaledes forsyne nødstedte Dampere i Søen.

Gummi af Mælkebøtter.

Russiske Ingeniører og Kemikere har fundet, at Mælkebøtten indeholder en Bestanddel, der i mange Maader ligner Raagummi.

En videnskabelig Ekspedition i Kina har opdaget en Art af Slægten, som i Stilk og Rod indeholder en Vædske, som har alle Bestanddele af Gummi, og det er lykkedes at omplante denne til anden Jordbund og Klima. Der skal nu dyrkes Mælkebøtte-Gummi i stor Stil.

Nordenskjöld

var meget stejl af Natur. Efter en Ekspedition vilde Kong Oscar II, som omfattede alle hans Ekspeditioner med Interesse og personlig deltog i Udgifterne til den berømte Færd gennem Nordøstpassagen, overrække Nordenskjöld en høj Orden; men Forskeren sagde Nej Tak. Da han efter en senere Ekspedition vilde forære Kongen et Isbjørneskind, han havde med hjem, sagde Kongen:

— Jeg takker Dem og tager med Glæde mod Deres Gave, kære Nordenskjöld, jeg er jo ikke saa stolt som De!

Køb paa Deres egen Egn!

—0—

Denne Opfordring lyser ud af alle Blades Spalter og gentages af enhver Forretningsmand. Og den er ogsaa berettiget, thi en af Grundbetingelserne for et Samfund Trivsel er Solidaritet. Enhver god Borger bør i egen Interesse handle i den By eller paa den Egn, hvori han selv ønsker at eksistere, og bør det erindres, at har den handlende ikke lige netop den Vare, man ønsker, kan den skaffes.

Man bør huske, at for hver Krones Fortjeneste man unddrager sin Bys eller Egn's Forretningsfolk, formindsker man disses Skatteevne og Købeevne i tilsvarende Grad.

Landboerne bør ogsaa købe i en By eller paa den Egn, de føler sig knyttet til, da de altid har større Mulighed for at blive tilfredsstillet ved Køb, naar det gaar gennem en stedlig handlende, som for at beholde sin Kunde maa drage Omsorg for at denne bliver behandlet saa godt som muligt. Den stedlige Købmand ser i Egnens Beboere sine stabile Kunder, hvis Tilfredshed er ham en Eksistensbetingelse.

Den offentl. Anklager.

Retssalen var fyldt til Trængsel. Det gjaldt om en af de Familietragedier, som er saa egnede til at blive Dagens Sensationer: en Mand, der havde myrdet sin utro Hustru. Og tilmed var Brownley, den bekendte og veltalende Advokat, offentlig Anklager. Han var vel værd at høre!

Forhandlingerne begyndte som sædvanlig. Anklagede tog Plads — foran ham stod Forsvareren. Dommeren og Nævningene traadte ind. Og endelig — efter Vidneafhøringene — kom Turen til den Anklagede. Han indrømmede, at der tit havde været Scener mellem dem, ofte havde han slaaet hende. Hun var anset for en brav og stræbsom Kvinde med et godt Rygte, og Tilhørerne blev ikke lidt forbavsede, da de hørte, at den Anklagede virkelig havde haft Aarsag til at føle sig forurettet. Han havde fundet Breve — kompromiterende Breve fra og til den Afdøde, Breve, der havde fremkaldt Ulykken.

»Jeg viste hende disse Breve,« sagde den Anklagede, »og hun gav mig et Svar, der gjorde mig helt vild, saa jeg styrtede mig over hende og kvalte hende.«

Han talte med en saa dyb Overbevisning, at man maatte tro hans Ord. Da rejste den offentlige Anklager sig. Han talte om disse Forbrydelser, disse passionelle Forbrydelser, og om at man i Samfundet snart gik saa vidt, at man undskyldte dem og opfattede Forbryderne som Martyrer. Maaske var vel en og anden af dem Medlidenhed værd, men naar det gjaldt Retfærdigheden, var der ikke Plads for Medlidenhed. En Morder burde ikke anses for Martyr. Han havde taget et Liv! Netop dette foreliggende Tilfælde var en fortræffelig Illustration herpaa. En han lagde den Anklagede, hans Karakter, hans Sjæl blot for Nævningene. Med en saa indtrængende Veltalenhed uddybede han Problemet, at Publikum uvil-

kaarlig lod sig henrive til at applaudere, som havde det været paa et Teater.

Dommeren benyttede denne ufri-villige Afbrydelse i Forhandlingerne til at henstille til Anklageren, om det ikke vilde være bedst — i Betragtning af den fremrykkede Tid — at udskyde Resten af hans Tale til den følgende Dag. Brownley havde intet at indvende herimod, og Mødet hævdes. Hans Hustru havde overværet Mødet og kom ham nu imøde, og de kørte hjem sammen. Han havde ikke Tid til at følges med hende hen paa det Bal, hvortil de begge havde været indbudte, saa han blev hjemme, mens hun tog derhen. Han kunde ikke gaa, saalænge denne Sag stod paa.

Bøjet over sine Papirer sad han og arbejdede paa Fortsættelsen af sin Tale i Morgen. Uvilkaarlig traadte den Anklagedes Billede frem for hans indre Blik. Den Anklagede, hvis Liv og Skæbne ahang af den offentlige Anklagers Ord! Kunde Skinsyge virkelig gøre et Menneske saa fuldstændig blind og vanvittig, saa døv for Menneskeligheds og Fornufts Stemme? — Ja, hvad vidste han, Brownley, om slikt, han, der aldrig havde kendt Skinsygens Kvaler? Hans egen Hustru var ham jo hengiven med Legeme og Sjæl, og hun var hans første og eneste Kærlighed i Livet! Indbegrebet af al Jordens Lykke!

Han sad endnu ved sit Arbejdsbord, da hun kom hjem fra Ballet.

og sad længe efter, at hun var gaaet til Ro.

Nej — i hans Hjerte var der intet som helst, som talte til Gunst for Morderen! Han kunde med frelst Samvittighed tale for hans Dødsfælde. Og nu nogle Timers Søvn, og saa — —

Sagte gik han ind i Soveværelset for ikke at vække hende, der laa og sov med let adskilte Læber, som ventede hun et Kys. Brownley bøjede sig ned over hende og berørte hendes Mund med sine Læber. I Søve smilede hun og hviskede et Navn, ømt og kærligt — men Navnet var ikke hans.

Han stod stiv og stirrede paa hende. Var det muligt? At hun — nej — nej, alt andet end det! Tusinde Tanker krydsede hinanden i hans forvirrede Hjerne. Hvad var dog dette? Inden han selv forstod, havde hans tunge Haand vækket den Sovende.

Ogsaa i Dag var Retssalen overfyldt. Den offentlige Anklager var bleg som et Lig. Han saa ud, som efter en søvnlos Nat, urolig, nervøs. Og da han talte, gik der som en Bølge af spændt Forventning gennem Salen. Hvad var det, han sagde. Han omstyrede jo alt, hvad han havde sagt i Gaar! Var det en Anklager, der talte? En Forsvarer kunde ikke have talt den Anklagedes Sag bedre og virkningsfuldere end han! I aandeløs Tavshed påhørtes hans Tale, og da han satte sig ned, brød Tilhørerne ud i en Bifaldsstorm, saa Dommeren truede med at lade Salen rømme.

Forsvareren tog Ordet: »Efter en saa glimrende Forsvarstale af Anklageren har jeg intet at tilføje. Jeg ønsker ikke at svække dens Virkning.«

»Frifundet!« var Nævningernes Svar. Manden var fri! Affæren var en Gaade. Bladene drøftede den næste Dag, men dens Løsning lod ikke vente paa sig, thi Dagen efter skød Mr. Brownley sin Hustru og hendes Elsker — og med den tredje Kugle sig selv. Den Tale, han havde holdt i Retssalen, var hans egen Forsvar

Fest uden Sange er ikke nogen rigtig Fest!

En Festsang kan ikke undværes ved festlige Lejligheder, hvad enten det nu er Sølvbryllup, Bryllup, Konfirmation eller anden Familie- eller Foreningsfest. — En Festsang kalder det Humør frem, som skal til, for at Festen kan blive vellykket. En saadan Festsang faar De i Allinge Bogtrykkeri.

DEN ENGELSKE KONGE EJER VERDENS STØRSTE FRIMÆRKE-SAMLING.

Kong Georg af England er ogsaa Konge for Frimærkesamlerne. Han besidder nemlig den fuldstændigste Samling britiske Frimærker i Verden, og da det britiske Imperium jo rækker over store Dele af Kloden, betyder det faktisk, at han blandt Filatelisterne staar som Nr. 1. Monarkens overordentlig værdifulde Samling fylder ikke færre end 300 Albums, der opbevares i et særligt Værelse i Buckingham Palace, hvor andre fremragende Samlere nu og da tilstedes Adgang. Med sine kære Frimærker tilbringer det engelske Riges Overhoved hver Uge adskillige Timer, han er Udstiller ved alle internationale Frimærkekongresser og har hjemført en Mængde Præmier. Hans engelske Majestæt startede sin Frimærkesamling som ung Sokadet. Een Sorg har han dog paa dette Liebhaberis Omraade. Det er ikke lykkedes ham at faa fat i det britiske Guyanamærke fra 1856. Der findes af dette kun et eneste Eksempel i hele Verden, og det ejes af en Mr. Hind i Amerika, som har betalt det med 250,000 Kroner.

Anne Boleyns berømte Ur.

Englands Konge har endnu en Samlermani. Den gælder Ure. Paa Windsor Castle findes 250 og paa Buckingham Palace over 150 saare sjældne Værker. Et af de smukkeste i Samlingen er et lille Guldur, som den ulykkelige Anne Boleyn fik i Bryllupsgave af Kong Henrik den Ottende. Det er et Par Hundred Tusinde Kroner værd. Mest ejendommeligt er et Ur, der har Form som et Negerhoved og viser Timerne i det ene, Minutterne i det andet Øje.

Et Kys til 750,000 Kroner.

Bokseren Dempseys tidligere Hustru, den skønne Filmsstjerne Estelle Taylor, har i Hollywood rejst en mærkelig Proces. Hun forlanger 750,000 Kr. i Erstatning for et Kys, som ikke engang er blevet stjaalet fra hende.

En Dag i Sommer befandt Estelle Taylor sig paa en Biltur med Filmsdirektøren Joyce. Netop som man passerede en Kurve, opfordrede Estelle Joyce til at give sig et Kys, en Opfordring, som øjeblikkelig blev efterkommet, men havde til Følge, at Bilen væltede i Kurven. Joyce pådrog sig herved nogle slemme Forstuvninger og den kysselystne Filmsdiva fik ikke blot Brud paa det ene Nøgleben, men tillige en forsvarlig Skramme over sin skønne Næse.

Nu er en »Stjerne« med en inishandlet Næse jo ikke noget værd i Filmens Tjeneste. Den sakkede Estelle maatte afbryde sin Optreden, hun mistede sin Gage og maatte ydermere betale en Skønhedsdoktor et Kæmpeløn for at faa Facaden repareret.

Og nu forlanger hun af Joyce 750,000 Kroner i Erstatning. Den ulykkelige Filmsdirektør synes, at dette er en lovlig høj Pris for et Kys, som han ikke engang har bedt om, og har tilbudt 25,000 Kr. Hollywood afventer spændt Processens Udfald.

Storvask i Sofiamoskeen.

I Sofiamoskeen i Konstantinopel har man for Tiden travlt med at afvadske nogle af Væggene, og Resultatet af dette Arbejde vil blive, at nogle overmaade interessante byzantinske Mosaik'er kommer for Lyset. Man ved, at de findes under det Laag af Kalk og Gips, som er smurt paa i Tiden siden 1453, da Tyrkerne erobrede Konstantinopel. De muhammedanske Osmanner havde jo nemlig ingen Interesse i at bevare Kunstværker, hvis Motiver var knyttet til Kristendommens Historie. At Mosaikerne afdækkes efter et halvt Aartusindes Forløb, skyldes Ordre fra Tyrkiets nuværende, saare moderne Regering.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter,
Dags-Dato, Vekselsblanketter,
Visitkort og Takkekort,
Love og Regnskaber,
Sange og Salmer,
Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

BRØDRENE ANKER, HASLE

JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg,

Olsker

Husmandsforenings Syforening afholder festlig Sammenkomst m. Andespil Lørdag den 3. December Kl. 7,30, hvortil Medlemmer med Familie indtydes. Der bortspilles 2 Flæskestege, 6 Ænder og 2 Gæs. En Lagkage gratis i første Omg. Bestyrelsen.

Olsker

Statsskat for 1932-33 bedes indbetalt til Skattemodtagerne. Sogneraadet.

BIOGRAFEN

Søndag Kl. 6,30 og 8,30

Prærie-Telegraf

Spændende Indianerfilm fra Livet paa Prærien.

Den gyldne Frihed
Lystspil i 2 Akter.

M. G. Revy
over aktuelle Begivenheder.

Dame-Laksko 9,00, 9,75.

Herresko m. Raagummi 8,00.

Skotøj reparerer hurtigt og billigt. hentes og bringes i Allinge-Sandvig.

Skotøjsforretningen CENTRAL ved Kirken.

Røde Kors

afholder den aarlige Generalforsamling i Fru Christensens Havestue Tirsdag den 6. December Kl. 7,30 Eftm.

Sædvanlig Dagsorden.

Bestyrelsen.

En ung Lødeko

sælges.
L. Nielsen, Bjerringhus.
Olsker.

Sorte og brune Herre-Snøresko sælges for Kr. 6,85-7,25.

Allinge Fodtøjsmagasin

Et umøbleret Hus

eller 3-4 Værelser og Køkken ønskes i Sandvig eller Allinge — (helaarlig). — Billetter med Op! og Pris modtager Bladets Kontor under Mærket „Hus 34“ inden 1/12.

Gusk i god Tid

at indgive Deres Bestilling paa Fotografier, Forstørrelser og Indramning til Julen.

Rammelister og Rammer i stort Udvalg.

Optagelser hver Dag, ogsaa Søndag fra Kl. 10-3.

Fotogr. Alfr. Kjeller

Telefon Allinge 4.

Et Parti Herresko

udsælges for 9,50 pr. Par.

C. Larsen, Vestergade, Allinge.

Gratis

og portofrit sendes vort nyttige og rigt ill. Katalog m. Gummi, Sanitets- og Skæmteartikler samt Ure, Bøger og Postkort.

Samariten. Afd. 51, Kbh. Hl.

Infet Blad
træffer Deres
Kundekreds
bedre end
Nordbornholm!

Forbrugere paa Land og i By.

Køb All.-Sandv. Gasværks Koks

Priserne er for knuste Koks pr. hl. 1,85.

hele - - - 1,70.

Et Parti Nøddekoks nedsat til pr. hl. 1,35.

Smaakoks nedsat til pr. hl 1,00.

Forhandles fra Allinge-Sandvig Kæmnerkontor samt Cigarhandler Madsen, Allinge, i Sandvig hos Frk. Holmgren.

Ny 50 pCt. Foderblanding.

Ny Soyaskraa. Nye Hvedeklid, La Plata Majs og alle Kornvarer til Hønsene

sælges til smaa kontante Priser i

Nordlandets Handelshus.

Vær saa god at give os Bestillinger snarest over

Superfosfat, Kaligødning

og de forskellige Kvælstofgødninger til Foraarslevering i 1933. — Små Priser for Tiden.

Nordlandets Handelshus.

Ny Høst af tørrede Frugter 1932.

Abrikoser, Store Blommer med Sten.
Store og smaa Rosiner. - do. uden -

Iøvrigt alle Slags Fersken, Figner, Ringæbler, Æbler i Kvadrat. Blandede Frugter m. m.

Ekstrafine tørrede Fersken til Dessert sælges i løs Vægt billigt.

Nordlandets Handelshus.

Alle Kornvarer har udviklet sig særlig gunstig i det gode Sommevejr, hvorfor ogsaa de forædlede Produkter af Bageri-Flormel, Husholdnings-Flormel, Rugsigtemel, grovt Rugmel og Byggryn er af en endog særdeles højfin Kvalitet. Køb disse Varer til de billige Priser i

Nordlandets Handelshus.

Kofoed & Mortensens Byggeforretning

Ligteøj og Ligsenge. Ligkistelager Ordning af Begravelser.

Telefoner 77 og 79.

Chr. Dideriksen, Rønne.

Bogbinderi og Protokolfabrik. Møllers Eftfl

Telefon 865. — Værksted: St. Mortensgade 4. — Butik: Vestergade 3

Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.

I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere

Agenturet for

Skandinavien-Amerika-Linien

for Hasle og Omegn er nu hos

Bog- og Bladhandler P. Marckmann.

Obs.: Gennemgaaende Billetter til og fra alle Pladser i U. S. A. og Canada.

Hvorfor købe Tryksager

Indpakkingspapir og Poser

hos omrejsende Agenter, der paa Grund af Rejseudgifter maa beregne større Avance paa en ringere Vare, og sælger denne paa Efterkrav og uden Garanti.

J. Gornitzkas Bogtrykkeri, Allinge,

er De altid sikker paa at faa Deres Tryksager godt udført til den billigste Pris og saa vidt mulig omgaaende Levering. Telefon 74. Indpakkingspapir, Økonomruller, Konvolutter & Poser til Fabrikspris.

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende for Annoncer paa tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemteste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Fine Spiseæbler fra Lange-

land! — En lille Sending af forskellige gode Sorter sælges i Kasser a 15 kg. og i løs Vægt.

Nordlandets Handelshus.

Ryg

„Blaa Shag“

(200 Gram 1 Kr.)

til Hverdag og

„Blaa Nøgle“

(50 Gram 50 Øre)

om Søndagen.

Faas hos alle Købmænd og Cigarhandlere

Bornholms

Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9-12 og 2-4.

Renten af Indskud er paa

3 Mdr. Opsigelse 4,5 pCt. p. a

Alm. Sparekassevilkaar 4

Boxer udlejes.

Overretssagfører

Jac. Jensen.

Inkassationer, Ejendomshandler. Dokumentskrivning, Dødsbehandling m. v.

Kontor i Allinge:

(Bogtrykker Gornitzkas Ejendom).

Træffes personlig hver Fredag Kl. 11-1.

Niels V. Grooss

Blikkenslager.

Aut. Gas- og Vandmester.

WC, Kloak- og Centralvarmeanlæg.

Tilbud og Overslag gratis.

Spis

Normalbrød

fra

Henning Jørgensen's Bageri

Oplæsning

tilb. Foreninger. Stort Repertoire.

Billigt Honorar. Egen Befordring

Aage Andersen. Storeg. 47. Rønne.

Telefon 904

Aktieselskabet

Hasle Bank

modtager Indskud paa Indlaansbog og Folio, Termindelser til Kreditforeninger, ordner Kredittaan m. m.

Marckmanns

Bog- og Bladhandel

modtager

Annoncer og Tryksager

fra Hasle og Omegn til

Nordbornholms Bogtrykkeri.

Trykprøver forefindes.

Priser opgives.

Gornitzka, Allinge.

Elegante Visitkort

50 Stk. med Navn 2 Kr.

TAKKEKORT billigt.

Allinge Bogtrykkeri.

Søger De en Livsledsagerske,

skal den gamle Cykle følges, onsker De Afgang over Deres Ejendom forbudt, har De fundet et Par Galoscher, skal der være politisk Røde eller Blå, har De Kreaturer til Salg eller vil De købe saadanne, har De faaet nye Værelser hjem, paatager De Dem Reparationer, har De startet en ny Forretning — hvordan skal Golt saa faa det at vide, hvis De ikke averterer i det Blad, som virkelig læses.

Bjørnemøllen,

Klemensker St.

anbefaler sig til Julen med Sigtning af Rug og Hvede. Af god Hvede garanteres fineste Bagemel, men husk at indlevere Sæden i god Tid. Alle Sorter Mel føres paa Lager til allerbilligste Dagspris. Rug og Hvede tages i Bytte.

Telefon Klemens 63.

Artikler, der ønskes optaget i Nordbornholm, maa indleveres senest Tirsdag.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma for kun 8 Kr. pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Avismakulatur,

rene Aviser, bundtet i Pakker a 5 kg (ca. 300), sælges for 75 Øre

Allinge Bogtrykkeri.

Kvinder - Ægtefolk

Vi sender Dem gratis Bogen om, hvorledes Børnefødsler kan begrænses, rigt illustr. udarb. af Læge med Svar paa alle fortrol. Spørgsmaal om Fødselskontrol samt vort illustr. Klog. over hyg. Artikler. Vedl. 50 Øre. Frim. t. Eksp. omk. og skriv til Sygeplejemagasin Afdl. S.B., Vesterg. 3, Kbhvn.K.

D. F. D. S.

REJSEBUREAU

Billetter for Rejse med Skib og Tog overalt i Indland og Udland.

Rejseplaner tilrettelægges.

Hotellophold reserveres.

Billige Ferierejser.

Billetter til D. F. D. S.'s

Indenrigs-Ruter.

Alle Oplysninger meddeles:

Bogtrykker Otto Gornitzka
ALLINGE

Fest- og Brudegaver

Største Udvalg i moderne

Staa-Ure

Væg-Ure

Moderne Barometre

Lysstager, Skaale, Vaser

Convent-Artikler

Mange Mønstre.

Conrad Hansen

Allinge Ur- og Guldmedeforretn.
Tlf. 140.

Varm Blodpølse

hver Fredag

Virtualieforretningen,
Tlf. 45. Lindeplads.

Regninger, Meddelelser.

Konvolutter,

Brevpapir

Kvitteringer.

og iøvrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigt fra

Allinge Bogtrykkeri.

Tiggeri som Levevej.

Tigger-Avisen og Tigger-Skolen i Paris. — *Guldpuukelen paa Mallorca.* — *Dobbeltmanden i Berlin.* — *Tiggerkongen i Shanghai.*

Det erhvervsmæssige Tiggeri drives over hele Verden. Derom kan Lande som England, Frankrig, Polen og Spanien tale med. De er i Europa de Stater, som i vore Dage maa ofre mest til den maskerede Fattigdom. I Paris findes et Centralkontor for professionelle Tiggere, som søger Tilflugt her, naar Politiet er efter dem, og iøvrigt faa gratis juridisk Assistance. Centralkontoret udgiver desuden et Ugeblad, som har Tusinder af Abonnenter i Tiggerverdenen. Bladet koster 5 Francs, men til Gengæld indeholder det ogsaa en Række overmaade nyttige Oplysninger for sin Læsekreds. For Eksempel: — Hr. X, Rue St. Lazare 10, giver aldrig Penge. Bed om gammelt Tøj.

— Frøken Y, Rue Fabre 43, bor alene. Er let at skræmme. Optræd resolut.

— Fru Z, Boulevard de Strassbourg 16, har nylig mistet sit eneste Barn, en 4-aarig Dreng. Tag et Barn med og bed om Barneklæder. Saa giver hun rigeligt.

— Hr. B, Rue de Pont neuf 29, er radikal og meget rig. Sig, at du er blevet ruineret af de Klerikale. Dem hader han.

Dette ejendommelige Organ, som hedder „Le grand Jeu“, blev startet af en Mand ved Navn Jacques Papule. Han drev tillige en Tiggerskole. Han tog op til 100 Frc., for et Kursus, der til Gengæld omfattede saa at sige alle Metoder. Hos ham kunde den, der havde besluttet at drive Tiggerhvervet, lære ikke blot det mest gribende Tonefald og Fortvivlelsenes Taarer, men ogsaa at simulere besvimet som Følge af lang Tids Sult. Havde Eleven Raad at ofre mere end de 100 Francs, kunde han faa Ekstrakursus i Kunsten at anlægge Pukkel, fremkalde Saar og udstaffere et Barn saadan, at man maatte antage det for Krøbling.

Papulo, som selv havde tigget sig en Formue sammen ved skiftevis at optræde som Krøbling, blind, døvstum, Gadesanger og arbejdsløs, døde som en hovedrig Mand.

Naturligvis er det ikke alle Tiggere, der har haft Raad til at „uddanne“ sig paa et „Institut“, men Næringsvejens Udøvere forstaar at opfinde nye Tricks. I Bryssel afsløredes nylig en Mand, der „arbejdede“ sammen med en Sædert Bernhardshund. Paa hans mindste Vink styrtede Dyret sig rasende over et lille Stykke Brød, som han lod falde paa Gaden, og Forestillingen udviklede sig nu saaledes, at der opstod en voldsom Kamp imellem Tigger og Hund om Brødet. Hunden gik af med Sejren, og Folks Medlidenhed med den stakels Mand indbragte pr. omgaaende denne 5—6 Francs. Forestillingen gentaget i Byens forskellige Kvarterer en Snes Gange i Løbet af Dagen gav et overmaade tilfredsstillende Resultat.

I Oktober arresteredes i Paris en gammel, polsk Jøde. Han blev taget under Hustiggeri. Det viste sig, at han havde et lille Tusinde Francs paa sig, ja, ikke blot det, man fik ved en nærmere Undersøgelse af hans Forhold Klarhed over, at han var Ejers af tre store Ejendomme, købt for de Summer, han gennem 6 Aars Virksomhed i Paris havde tigget sammen.

For kun et Aar siden døde i Palma, Hovedstaden paa Middelhavets øen Mallorca, en gammel, pukkelrygget Original, som havde ernæret sig ved Tiggeri. Udover et Bevis for, at Manden var tysk Statsborger, fandtes paa ham ingen Oplysning om Slægt. Derimod opda-

gedes det, at han indsyet i Klæderne havde en Formue paa ca. 400,000 Francs, og at Pukkelens var falsk. Den indeholdt 10,000 Dollars i rede Guld.

En ligesaa fantastisk Historie kom nylig for Dagens Lys i Berlin. I flere Aar havde en middelrende Mand haft sin faste Tiggerplads ved Anhalter Bahnhof. En Dag gik en Tjener fra et af de store Berlinerhoteller forbi Manden, og det slog pludselig ned i Tjeneren, at denne Tigger havde en ganske forbløffende Lighed med en af Hotellets elegante Gæster. Politiet fik et Vink, og Tiggeren blev skygget da han sluttede sit Dagværk. Resultatet var forbløffende. Det viste sig, at han tyrede til Jernbanestationens Garderobe, hvor han hentede en Kuffert, der indeholdt et yderst moniænt Udstyr. Naturligvis blev Tiggeren øjeblikkelig anholdt. Han tilstod, at han længe havde levet et Dobbeltliv: om Dagen som Tigger, om Aftenen som elegant Velhaver. Han boede paa et af de store Hoteller i Byens Centrum, hvor han udgav sig for at være en rig Forretningsmand.

I Østens Storbyer er Tiggeriet ligeledes fast organiseret. I Shanghai f. Eks. regeres hele Tiggerflokken despotisk af en enkelt Person, kaldet „Tiggernes Konge“, der daglig kræver sine bestemte Procenter af Udbyttet. For et Par Aar siden forsøgte en Del af Shanghaijs Tiggere at gøre Oprør imod „Kongen“. De undlod at erlægge Procenterne. Men kort Tid efter fandt Politiet de fleste af Oprørerne døde paa Gader og Stræder. Tiggermajestæten, som Politiet aldrig nogen Sinde har kunnet opspore, lod sig ikke snyde, og siden har ingen af hans „Undersaatter“ povet at trodse.

Før Mussolinis Tid var det erhvervsmæssige Tiggeri en frygtelig Landeplage i Italien. Nu skrides der haardt ind imod Uvæsenet. Og det er i hvert Fald lykkedes at faa Bugt med de forfærdelige „Krøblingefabrikker“, som engang huserede i dette Land. Det forfærdeligste Tilfælde af denne Art kendes fra Neapel, hvor et Ægtepar levede af at lemlæste eller forkrøble Smaabørn for Tiggere, der brugte de uheldige Stakler til Opvækkelse af Folks Medlidenhed.

»Lusitania«-Katastrofen skal filmes.

Det store amerikanske Filmsselskab »Paramount« har besluttet at ville filme »Lusitania«-Katastrofen.

Den berømte Polarforsker Byrd har udkastet Planen om at bjerge det Guld — ca. en Million Pund Sterling —, som gik til Bunds, da Kæmpedampere under Verdenskrigen blev sænket af en tysk Undervandsbaad, og denne Plan er det som har inspireret »Paramount«. Det er Hensigten, at Filmen skal optages paa selve Ulykkesstedet, naar Byrd begynder sit Skattesøgningsarbejde. Der er allerede konstruerede særlige Apparater til Optagelse af Undervandsbilleder, og det er paa Forhaand fastslaaet, at den sensationelle Film skal hedde »Lusitania«-Hemmelighed.

En firbenet Fisk.

Det tyske Tidsskrift »Korall« bringer i sit sidste Hæfte en Artikel om en firbenet Fisk, Søflagermuseen hvis latinske Betegnelse er *Mallotus vespertilio*.

Denne mærkelige Skabning, der løber paa Havbunden paa fire Ben har sit Hjem i mellemamerikansk og kubanske Farvande og er en uopprøget Bundfisk. Trods alle sine Ejendommeligheder er Søflagermuseen at betragte som afgjort hørend til Fiskene. Det skal være et underligt Syn at se den bevæge sig ved Hjælp af de smaa Ben. Nu og da sætter den kraftigt af med de to bagste og svømmer derefter ved Hjælp af Halefinnen. Dyret er ikke ret stort, og dets Farve er mørkebrun, som Tilfældet jo er for de fleste Døhavsfisk.

Det tabte Rige

Af
Edith Rode.

Vor Landsmand paa Madagaskar, Konsul John Brogren, er afgaaet ved Døden et Par Dage efter at have fejret sin halvtreds Aars Fødselsdag. John Brogren rejste for — o. s. v.

Jeg saa op paa min stille og sky Veninde, der sad overfor mig og drak The. „Hør,“ sagde jeg, „er det ikke noget af det mærkeligste“ — saa læste jeg Notitsen højt.

Hun stirrede lidt stumt ud for sig, saa spurgte hun:

„Hvorfor er det saa mærkeligt — dø — det er mærkeligere at leve og være glemt.“ Jeg saa op, forbavset over Bitterheden i hendes Stemme.

„Jamen, jeg vidste slet ikke, at han havde levet,“ sagde jeg og kom selv til at smile af det absurde i Sætningen. „Det vil sige — det atterlige er, at jeg for 20 Aar siden har faaet to Breve fra ham.“

„Har du faaet Breve?“

„Ja,“ svarede jeg og gik hen til min Skuffe og fandt dem frem. „Jeg har gemt dem — for det var saa øjerligt. „Her er det ene — se. Fra Tananarivo, Madagaskar — hør: Kære ... Jeg er kommet godt ind herovre, og derfor tør jeg spørge Dem om noget, som jeg ikke turde spørge Dem om, da jeg kunde have faaet Svaret af Deres Mund: Vil De komme ud til mig og dele Livet med mig? Jeg elsker Dem, ikke blot Deres Ansigt og Deres Hænder og alt af Dem, der kan ses, med det søde Menneske, De er, alle Deres Meninger, alle Deres Tanker, Deres blide Kvindelighed, Deres Spøg, Deres Alvor, alt. Svar mig hurtigt — eller betænk Dem — gør, som De vil, men helst ikke for længe. Jeg synes, jeg har været taalmodig en Evighed, fordi jeg ikke har turdet spørge Dem før.“ — Deres John Brogren.

Og her er det andet,“ sagde jeg videre. „Det er ligefrem henrivende: Kære o. s. v. Jeg har ikke hørt fra Dem, og dog tør jeg ikke bede

Dem tage en Beslutning, for jeg vil hellere have, at De ingen tager, end at De tager en, som vil gøre mig til en ensom Mand. Men hør lidt om dette Paradis: Tananarivo har en moderne Bydel, der ikke behøver at skamme sig for en europæisk Storstad, og dog — den, som vil se Tananarivos sande Ansigt, skal gaa gennem de snævre og dunkle Gader, hvor hvidklædte Kvinder sagte vanker mellem de røde Teglmure, og de smalle Gaarde om Aftenen genlyder af Riskolbernes dumpe Toner og Barnestemmer o. s. v., en hel vidunderlig Beskrivelse af Tananarivo, forstaar du, som om en Digter havde skrevet den. Jeg kan godt huske, de gjorde et stærkt Indtryk paa mig, og jeg var lige ved at skrive til Manden og spørge, hvor jeg havde truffet ham — men jeg ved ikke — den Slags Breve kan ogsaa være Mystifikation, og da jeg ikke kunde huske, saa lod jeg være. — Vil du have dem — værsgod.“

Min Veninde havde rakt Haanden ud imod dem, men tabte dem; saa gjorde hun en Bevægelse som for at rejse sig og slog saa pludselig begge Hænder for Ansigtet:

„Men hvad i Alverden,“ sagde jeg. Hun rømmede sig og saa op. Hendes Ansigt var meget blegt. — „De var til mig,“ sagde hun. „Jeg — jeg — om Forladelse — jeg brugte dit Navn, da vi skulde mødes. Far og Mor var saa strenge,“ sagde hun. „Jeg har angret det tit, for det var en forfærdelig Fejlhed.“

Hun knugede Brevene, som jeg havde lagt op i hendes Skød. „Men tænk,“ hviskede hun, „tænk, hvor jeg er blevet straffet haardt — for hele mit Liv har været en Længsel. Jeg vidste ikke, hvor John rejste hen — først nu faar jeg Navnet at vide.“

Tananarivo — Min Drøm, at han skulde kalde mig til sit Sted, var Virkelighed.

Tananarivo var Stedet,“ hviskede hun fortvivlet, „og jeg har ikke engang vidst, at det eksisterede.“

De »svømmende« Smørpartiers Tryk paa Markedet.

Det lykkedes i den forløbne Uge at holde Smørnoteringen uforandret. Det skyldtes i nogen Grad den gunstigere Afsætningsmulighed mod Syd, der med den nye tyske Smørimportordning er tilvejebragt for Danmarks Vedkommende. En Støtte er det naturligvis ogsaa, at Aftrækket til det franske Marked i den sidste Tid er blevet noget større, og at Handelen med Belgien nu ligger friere. Trykket paa det engelske Marked vilde ellers i dette Øjeblik være alvorligere. Kolonierne, Australien og New-Zealand, der staar foran Sommersezon, har en overordentlig stor Produktion, og deres Tilforsler til England er nu hastigt voksende fra Uge til Uge. De »svømmende« Partier oversøisk Smør, som er paa Vej til England, udgjorde saaledes ved Midten af November ca. 27,000 Tons imod ca. 22,000 Tons paa tilsvarende Tid i 1931.

Kontingentering og Spekulation.

Af de engelske Markedsberetninger for sidste Uge fremgaar, at større Firmaer, straks man var klar over, at den engelske Baconkontingentering vilde blive hurtigt gennemført, har opkøbt Bacon i større Mængde til Oplagring i Kølehus. Følgen er blevet en Uligevægtighed i Stemmningen, hvis Afklaring først kan ske, naar man om nogen Tid har faaet Erfaring for, hvorledes Kontingenteringen, der som bekendt tilstaar Danmark en ugentlig Mængde svarende til 108,000 Svin, kommer til at virke.

Ingen Kartoffeludførsel til England i Aar.

Statskonsulent Sørensen i London indberetter, at Kartoffelhøsten i England og Wales for indeværende Aar er anslaaet til 3,1 Million Tons eller 27 pCt. mere end sidste Aar. For Skotland og Nordirland foreligger endnu ikke Opførelse, men Arealet har begge Steder været større end sidste Aar, og man kan saaledes fastslaa, at Storbritanniens samlede Kartoffelhøst bliver betydeligt større end i Fjor. Det vil derfor ikke blive nødvendigt i Aar at importere større Mængder Kartoffler. I September og Oktober var Importen da ogsaa gaaet ned til godt 10,000 Tons imod godt 97,000 Tons i samme Maaned i Fjor. Endelig er iøvrigt Indførselstolden blevet saa høj, 20 Sh. pr. Ton, at den alene vanskeliggør Importen.

Nu kommer Julen!

Valget er endt. Hjulene snurrer videre. Er De Forretningsmand?

og ønsker øget Omsætning i December Maaned, send da Deres Annoncer til os, og lad os hjælpe Dem med Udkast til en virkningsfuld Reklame, som kan skaffe Kunder i Butikken. - Vort Blad er det eneste, der i det største Antal Eksemplarer kommer Deres Kundekreds i Hænde; men det nytter ikke at vente med at reklamere til den sidste Uge for Jul, naar de fleste er forsynet. Skriv derfor straks eller ring op Allinge 74.

Nordbornholm

giver Rabat for Avertering paa længere Sigt.